

RĪGAS VĒSTURISKĀ CENTRA SAGLABĀŠANAS UN ATTĪSTĪBAS PADOME

2022. gada 24. augustā

Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde (NKMP) Rīgā, Pils ielā 22 (sēde notiek klātienē un attālināti).

401. sēdes PROTOKOLS

Sēdē piedalās: **Padomes locekļi:** J. Asaris, A. Kronbergs, J. Dambis, A. Lapiņš, V. Brūzis, I. Tapiņa, B. Moļņika

Projektu pārstāvji:

OPEN AD pārstāvji - projekts Brīvības ielā 44 (attālināti)
Indra Pūrs - piemiņas vietas J. Čakstems izveides iecere
Juris Poga – divu ēku jaunbūve Oglu ielā 18
Inese Vakse - divu ēku jaunbūve Oglu ielā 18
Aleksandrs Čepiguss – tirdzniecības centrs Valmieras ielā 2 (attālināti)
Marina Levina – jaunbūve Zvaigžņu ielā 29 (attālināti)
SIA ARCHIDOSE pārstāvji – jaunbūve Zvaigžņu ielā 29 (attālināti)
Gints Melnalksnis – jaunbūve Zvaigžņu ielā 29 (attālināti)
Airiņa Olehņoviča (attālināti)
VPH Latvia (attālināti)
Madara Marcinkus (attālināti)
Ilze Melnalksne (attālināti)
Aleksejs Zvarcevs (attālināti)
Eva Heidingere Jukāma (attālināti)

Sēdi vada: A. Kronbergs

Sēdi protokolē: L. Zonne-Zumberga

Sēdi atklāj: 14.00

1.

Padomes 401. sēdes darba kārtība (pielikums nr. 1)

Padome apstiprina 401. sēdes darba kārtību.

2.

Padomes 402. sēde

Padomes 402. sēdi sasaukt 2022.gada 7. septembrī plkst. 14.00.

3.

Daudzfunkcionālas ēkas projekts Brīvības iela 44, Rīga;

Iesniedzējs: SIA "OPEN arhitektūra un dizains";

Sēdes vadītājs A. Kronbergs aicina pārstāvjus iepazīstināt padomi ar projektu.

OPEN AD pārstāvji precizē, ka projekta mets ir apstiprināts būvvaldē, projekts jau iepriekš ir skatīts RVC SA padomē un tiks prezentēta uzlabota versija. Pārstāvji apstiprina ka plānota īslaicīgas lietošanas ēka Brīvības un Dzirnauvu ielu stūrī. Izmaiņas

paredz trīsstāvu ēkas vietā būvēt divstāvu ēku, tikusi mainīta kvadrātūra, būves augstums paredzēts 10m, pēc Būvvaldes iniciatīvas mainīta iebrauktuve, savukārt iekšējā plānojumā izmaiņas ir minimālas.

A. Kronbergs vēlas zināt kāda materiāla konstrukcijas paredzētas.

OPEN AD pārstāvji: uz plātnes, sienu konstrukcijas koka stāvbūve ar koka pārsegumiem.

A. Kronbergs: vai vizualizācijā fasādē tagad redzamās ir koka konstrukcijas?

OPEN AD pārstāvji: to mēs vēl precizēsim pie MBP izstrādes. Šobrīd tas ir mets.

I. Tapiņa vēlas zināt kas sekos nākotnē, ņemot vērā, ka būve ir īslaicīga.

OPEN AD pārstāvji skaidro, ka varbūt nākotnē iespējama sešstāvu ēka ar jaunu projektu, prezentētā būve paredzēta ne ilgāk kā 10 gadu lietošanai.

A. Kronbergs vēlas zināt par arheoloģiskajiem pētījumiem zemes gabalā, vai nepieciešams pētīt vēl neekshumētās kapu vietas.

OPEN AD pārstāvji attēlā rāda izpētīto laukumu un iezīmē, ka būve atradīsies izpētītajā daļā, kā arī būves pamati neiešot dziļumā.

J. Asaris komentē, ka ņemot vērā plānu, šādu prasību pēc pētniecības izvirzīt neesot nepieciešams.

J. Dambis un V. Brūzis izsaka atbalstu projektam. V. Brūzis izsaka viedokli, ka ja projektā nekas nemainītos un ja projekts gūtu atbalstu no citām institūcijām tad nebūtu nepieciešamības atkārtoti skatīt padomē būvprojektu kā attīstības projektu.

Padome balso par lēmumu: atbalstīt piedāvātā meta tālāku virzību

	Par	Pret	Atturas
V. Brūzis	1		
J. Dambis	1		
J. Asaris	1		
A. Ancāne (nepiedalās)			
A. Kronbergs	1		
I. Purmale (nepiedalās)			
A. Lapiņš	1		
I. Tapiņa	1		
A. Kušķis (nepiedalās)			
B. Moļņika	1		
	7	0	0

Balsojuma rezultāts:

Par: 7

Pret: 0

Atturas: 0

Padomes lēmums: Padome atbalsta piedāvātā meta tālāku virzību

Jāņa Čakstes piemiņas vietas izveidošanas iecere uz AB dambja;

Iesniedzējs: Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments;

V. Brūzis precizē, ka nav saistīts ar piedāvāto ieceri.

I. Purs prezentē padomei ieceri par piemiņas vietu pirmajam Latvijas prezidentam Jānim Čakstem, kā problēmu iezīmējot faktu, ka Rīgas pilsētā vienīgā piemiņas vieta J. Čakstem esot kapos. Pašlaik trūkstot vietas kur cieņpilni atcerēties tādas J. Čakstes vērtības kā demokrātiju un latvietību. Piedāvātais risinājums tapis ilgstošās diskusijās, kurās iesaistījusies arī bijušā prezidenta mazmazmeita K. Čakste, reprezentējot dzimtas skatījumu un saskaņā ar to J. Čakste tiek saredzēts kā zemgalietis, zemnieka dvēsele, kas Rīgā vien kalpojis sabiedrībai. Diskusiju rezultātā kā viens no aicinājumiem esot bijis radīt Čakstes ābeļdārzu, tai skaitā iedvesmojoties no V. Purvīša daiļrades un kā piemērotākā vieta ieskatīts AB dambis Daugavā, Rīgā. Blakus tādiem nozīmīgiem ceļiem kā Brīvības ceļš un Likteņupe Daugava, veidotos valstiskā ainava. Redzējums esot radīt Vērtību dārzu, kas taptu sadarbībā un soli pa solim, sākot ar ideju konkursa izsludināšanu. I. Purs norāda, ka pēc konsultācijām ar dārzkopības institūtu secināts – ābeļdārza izveide AB dambī esot iespējama, taču tas neesot obligāts uzstādījums. Tiek lūgts padomei izskatīt ideju un apstiprināt ideju konkursa rīkošanu J. Čakstes piemiņas vietas izveidei AB dambī. I. Purs arī precizē ka 2021.g. atbalstīta tehniskā puse, bet 2022.g. Pieminekļu padome apstiprinājusi AB dambi kā vietu, savukārt Rīgas Pilsētas attīstības departaments rīkotu konkursu ar balvu fondu EUR9500.

Padome ar projekta pārstāvi diskutē par iespējām veidot ābeļdārzu uz AB dambja, ņemot vērā Daugavas vēju. A. Lapiņš atzīst, ka uzstādījums ir labs, tikai vēl esot jāsaprot kā to īstenot. I. Purs norāda, ka dambis vēl neesot pietiekami izmantots un ka uz dambja jau pastāv stādījumi.

B. Moļņika: jāsaprot, vai vēlme ir īstenot tieši ābeļdārzu, jo dārza koncepts ir jau diezgan daudz izmantots gan izceļot personības – Imantam Ziedonim veltītais ķiršu dārzs, gan arī vēstures notikumus - Likteņdārzs. Jāņa Čakstes personība asociatīvi uzreiz nesasaucas ar ābeļdārzu. Savukārt UNESCO vēlme ir saglabāt pēc iespējas plašu panorāmas skatu uz vecpilsētu, ko ābeļdārzam augot, ir jāņem vērā,

Padome un projekta pārstāve diskutē par skata aizsegšanas jautājumu.

I. Purs skaidro, ka radošajām idejām izmantots vēsturnieku apkopojums par J. Čaksti, taču arī uzsver, ka ābeļu tēma nav obligāts uzstādījums. Pamata ideja esot Vērtību dārzs.

J. Dambis piebilst ka bijis klātesošs Rīgas domē pie sarunas un pagaidām sarunas objekts ir vieta, novietne, bet tieši kas un kādā veidā īstenojams, paliek kā konkursa priekšmets. Konkursa ietvaros vajadzētu ļaut radošo brīvību. Pauž viedokli, ka ja šajā vietā būtu iespējams atrisināt tēmu, tad tas būtu pilsētbūvnieciski derīgs risinājums. Piekrīt ka J. Čakstes būtība atbilst nevis pompozam, bet vienkāršam, kvalitātē balstītam objektam/vietai. Vērtējumam būtu jānāk pēc konkursa rezultātiem.

B. Moļņika lūdz precizēt, vai konkursa nolikumā būs iekļauta ideja par ābeļdārzu?

J. Dambis norāda, ka ābeļdārza ideja esot mazmazmeitas doma, tomēr autoriem ideju konkursā būtu radošā brīvība.

V. Brūzis apstrīd apgalvojumu, minot ka Rīgas Pieminekļu padome kā mērķi izvirzījusi tieši ābeļdārzu un tas esot lasāms protokola lēmumā. Piebilst, ka J. Čakste, kā jurists, nesaistās ar zemkopi un ābeļdārza tēma liktos atbilstošāka K. Ulmaņa personībai. Piekrīt, ka AB dambis neapstrīdami ir nozīmīga vieta, kas dažādos veidos jau tiek izmantota un aicina apdomāt, vai jaunas piemiņas vietas izveide netraucēs jau esošajām funkcijām, ieskaitot uguņošanas rīkošanu un koncertzāles būvniecības iespējamību.

J. Dambis komentē, ka ābeļdārzs tomēr esot Čakstes kundzes ideju uzklauššana un nevienā posmā nav bijusi obligāta prasība. Piebilst, ka saistībā ar ābeļēm iespējams dažādi radoši izpausties. Atsaucoties uz V. Brūža teikto, pauž cerību, ka tuvākā nākotnē Rīga varētu atteikties no salutēšanas ar sprāgstvielām saistībā ar to radīto spēcīgo vides piesārņojumu, kā arī ņemot vērā pašlaik notiekošo karu Ukrainā. Norāda, ka pastāv arī citas metodes.

Padome spriež par uguņošanas radīto kaitējumu videi.

A. Kronbergs rosina nesteigties, apskatīt konkursa nolikumu un lēmumu pieņemt pēc tam. Neskaidrības radot arī koncertzāles jautājums, jo pastāvot iespējamība, ka notiek atgriešanās pie iepriekšējiem nolēmumiem un koncertzāles vieta pagaidām ir saglabāta brīva. Proti, iespējams, ka esot jāatceras, ka šobrīd pastāv vairākas vēl nekonkrētas, ne pilnīgi sabiedrībā saskaņotas

idejas.

I. Purs aizrāda, vai Rīgai vajadzētu aizbūvēt visas salas un vai labāk nebūtu saglabāt skatu. Projekta ideja ir radīt cieņpilnu piemiņas vietu Rīgas centrā bez ambīcijām pārveidot visu telpu un darbojoties pakāpeniski, sākot ar ideju konkursu.

Padomes locekļi pārrunā, vai būtu nepieciešams konkursa nolikumā definēt precīzu vietu uz AB dambja piemiņas vietas veidošanai. J. Dambis norāda, ka nevajadzētu ierobežot radošo pieeju nekādā mērā, jo konkursā var rasties spēcīgi risinājumi un paūz atbalstu konkursa rīkošanai.

A. Kronbergs: mēs varētu noformulēt ka padome atbalsta konkursa rīkošanu piemiņas vietas izveidošanai AB dambja teritorijā un lūdzam iesniegt konkursa nolikumu izskatīšanai padomē nākotnē.

V. Brūzis norāda ka jāievēro pilsētbūvnieciskie dokumenti un varbūt tomēr būtu labāk izskatīt citu vietu.

J. Dambis pauž bažas, ka norādījumi ievērot pilsētbūvnieciskos dokumentus ierobežotu brīvību un jāparedz ka var rasties tik fantastiska ideja, kura prasīs korekcijas minētajos dokumentos. Kā arī piebilst, ka vietas meklējumi ir ieilguši un AB dambja izvēle ir gara izvērtēšanas procesa rezultāts.

B. Moļņika pauž viedokli, ka J. Čakstes piemiņas vieta Meža kapos ir jau ikoniska un sabiedrībā ļoti labi pieņemta. Ja tiek domāts par jaunas piemiņas vietas izveidi, tad tā jāveido ar pilnīgi citu raksturu, uzsverot tās vērtības, par kurām J. Čakste iestājās, rosina strādāt ar skolām un augstskolām idejas izveidei.

J. Dambis piebilst, ka J. Čakste ir demokrātijas, cilvēktiesību un likumības tēmas simbols un šādām personām veidot piemiņas vietas pilsētas centros esot ierasta prakse. J. Čakste pelnījis piemiņas vietu ārpus kapiem.

I. Purs pauž, ka padomes nostāja nav līdz galam uztverama.

I. Tapiņa vaicā kas tieši tiek sagaidīts no padomes un J. Dambis skaidro, ka, ievērojot secību rīcībā, vispirms pilsēta izvēlējusies vietu, kas ir AB dambis, pēc tam padomes kompetencē ir piekrist, ka konkurss par piemiņas vietas izveidi AB dambī var notikt.

Padome balso par lēmumu: atbalstīt AB dambja vietas izvēli ideju konkursa rīkošanai un lūdz sagatavoto konkursa nolikumu apspriest Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un attīstības padomē

	Par	Pret	Atturas
V. Brūzis	1		
J. Dambis	1		
J. Asaris	1		
A. Ancāne (nepiedalās)			
A. Kronbergs	1		
I. Purmale (nepiedalās)			
A. Lapiņš	1		
I. Tapiņa			1
A. Kušķis (nepiedalās)			
B. Moļņika			1

5

0

2

Balsojuma rezultāts:

Par: 5

Pret: 0

Atturas: 2

Padomes lēmums: Padome atbalsta AB dambja vietas izvēli ideju konkursa rīkošanai un lūdz sagatavoto konkursa nolikumu apspriest Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un attīstības padomē

5.
Esošās koka ēkas pārbūve ar restaurāciju un divu ēku jaunbūve Ogļu ielā 18, Rīgā;
Iesniedzējs: SIA "Arhitekta F. Pogas birojs";

Tiek precizēts, ka projekts iesniegts RVC SAP pēc pašu iniciatīvas un izskatīšanai ir konsultatīvs raksturs.

J. Poga iepazīstina padomi projektu. Būvniecības ierosinātājs ir SIA "SockBox", projektu izstrādā Itālijas uzņēmums MORQ, bet SIA "Arhitekta F. Pogas birojs" ir konsultants. Konsultanta vēlme ir saņemt rekomendācijas turpmākajam darbam, lai varētu iesniegt projektu atbilstīgajās institūcijās. J. Poga apraksta Ķīpsalu kā telpu kopumā un ar piemēriem iezīmē kādā veidā iecerētās būves un tām paredzētā funkcija iederētos vēsturiskajā vidē, papildinot tās kvalitāti. Padome tiek informēta, ka plānots atjaunot vēsturisko koka ēku, kurai veikta arhitektoniski mākslinieciskā izpēte, kā arī īpašumā notikusi koku inventarizācija. Projekta ietvaros teritorija tiktu papildināta ar diviem paviljoniem un japāniskās noskaņās veidotu dārzu, ko ieskaitu "aploks", veidojot garīgu, slēptu vietu kā multikulturālu dzīvojamo telpu. Katram no apjomiem paredzēta sava funkcionālā nozīme. Vēsturiskā koka māja kā ieeja, informatīvais centrs, otrā no ēkām – kā dzīvojamā māja, bet trešā – kultūras pasākumiem paredzēta. Tiek skaidrots, ka ēkām paredzēts kopīgs iedzīvinātais stāvs un piedāvātas pārdomas par stāvu skaita skaitīšanas interpretācijas iespējām. Padome tiek iepazīstināta ar katras ēkas plānojuma vizualizācijām un dažādām detaļām, kas izstrādātājiem šķitušas intriģējošas kā apsilde un insolācija. Prezentācijā J. Poga īpaši izceļ jautājumu par žoga izveidi, uzsverot, ka plānots nevis "žogs", bet gan "aploks" jeb "apbūves siena" – apbūve ap būvlaidi, – kā arī piemin pasūtītāju ideju kā risinājumu auto novietot nelielā zemes "pleķītī" ārpus "aploka" no Ķipša ielas puses, ņemot vērā, ka īpašumā nav paredzēts iebraukt ar auto.

I. Tapiņa lūdz plašāku paskaidrojumu par žoga nosaukuma jautājumu.

J. Poga skaidro, ka katrs nosaukums ir saistīts ar konkrētu regulējumu, bet mērķis būtu īstenot pasūtītāju vēlmes tiem pieņemamā veidā, kā arī uzsver ka projekts nav saistīts ar komerciju un tas labi papildinātu Ķīpsalas vēsturisko vidi. Meklējot iespējas latviskot svešvalodu terminus to varētu nosaukt par "apsienotu dārzu".

J. Dambis piezīmē, ka ja ēku nenosauc par ēku, bet par "būvmateriālu kopāsālikumu" tad arī uz to juridiskas normas nav jāattiecinā, taču tomēr jāņem vērā ka žogs, lai arī nenosaukts par žogu, tomēr ir žogs.

A. Kronbergs komentē, ka blīvi žogi neatbilst vietējām būvniecības tradīcijām. Blīvās sienas vairāk raksturīgas dienvidzemēm, nodalot privāto dzīvi no publiski lietojamās telpas, savukārt ziemeļos attiecība starp ielu un privāto telpu veidojas citādi.

J. Poga piekrīt, ka piedāvātais risinājums ir netradicionāls.

A. Kronbergs piekrīt, ka varētu diskutēt par to vai blīvi norobežojumi ir vidē iederīgi, vai tomēr nav, kā arī par to vai veicināt norobežošanu vai atvērtību. Definējot diskusijas tematu, tas varētu būt iederība, tradīciju pārmantojamība, principu spektrs, kas raksturo attiecības starp ielu, sētu un ģimeni, kas esot sarežģīts jautājums. Veidojot sienu uz būvlaiķes līnijas, to varētu uztvert, kā ēku, kas ierobežo ārtelpu, kas ir ēkas daļa, un ārtelpa arī ir telpa.

A. Lapiņš lūdz precizēt žoga/sienas augstumu.

J. Poga skaidro, ka tas vēl jānovērtē, ņemot vērā dažādus faktorus.

I. Vakse skaidro, ka Ķīpsala izvēlēta, jo tā atrodas Eiropas "viducī" un iecere ir veidot radošu vietu kur satiekas cilvēki no visas pasaules, telpu mākslas tapšanai, kas veidota pēc MA filozofijas. Vieta kalpotu kā galvenā mītne, pieturas punkts kur mākslinieks ienāk tukšumā lai nodotos radošumam un dārs esot neatņemama ēkas daļa.

V. Brūzis: bet kāda ir galvenā funkcija? Informācijas centrs, izstāžu centrs, galerija?

I. Vakse: gluži precīzi.

V. Brūzis norāda uz pretrunu, jo apkārtnē apspriestajai teritorijai atrodas mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija un apmeklētāju plūsma, kas virzītos uz kultūras centru, izjauktu harmoniju, tai skaitā autotransporta pieplūdums. Piebilst, ka šāda veida problēmu Ķīpsalā jau rada izstāžu halles apmeklētāju plūsma. Diskutē, ka problēmu drīzāk radot nevis ēkas pašas par sevi, bet

to funkcija, tās iekļaušanās apkārtējā telpā.

I. Vakse komentē, ka tā kā zemes gabals nav liels un arī plūsma nebūšot liela. Iecerēts veidot centru kurā veidotos jaunas, ģeniālas idejas. Ikviens garāmgājējs būtu aicināts ienākt, bet pašā centrā, kas ir tukšums aktīvā pilsētas daļā. Centrā ieradīsies mākslinieki no dažādām pasaules vietām, kur tie satiksies un radīs jaunus mākslas objektus. Tā būtu vieta kur radīt, bet lieli pasākumi sekotu citur, visā pasaulē.

V. Brūzis: Tātad, tā ir vieta kurā rodas idejas?

I. Vakse: Jā, rodas šeit, bet turpinājums būtu citur.

A. Kronbergs vēlas zināt, vai, ja objektā notiktu mākslas darbu reāla radīšana (producēšana), vai būs nepieciešams ierīkot darbnīcas.

I. Vakse skaidro, ka šādas iespējas neesot iespējams tehniski risināt, tādēļ objekts paredzēts vienīgi kā radošas iedvesmas vieta, ideju īstenošana risinātos citviet.

Sarunās tiek precizēts, ka plānotajā objektā mākslinieki savienotos tikai garīgi, bet ne materiāli. J. Poga izklāsta projekta attīstības gaitu, piemērojot visas trīs būves ieceres funkcijas īstenošanai.

V. Brūzis norāda, ka tā kā ēkām ir kopīgs pagrabs tad tās uzskatāmas par vienu ēku.

J. Dambis pauž pārdomas par to, cik daudz projekta veidotājiem izdevies iedzīlīnāties konkrētajā vietā, ņemot vērā tās kultūrvēsturisko unikalitāti. Komentē, ka Ķīpsalai piemīt stingra plānojuma struktūra, apbūves mērogs, raksturs un tas viss veido to, kāpēc vieta ir aizsargājama. Norāda, ka, mainoties apbūvei, jā saglabā vietas mērogs un raksturs un jaunajā celtnē būtu jābūt kaut kam no vēstures. Būtu jāievēro tradicionālais ēku izvietojums un skaits zemes gabalā, kā arī uzdod jautājumu, vai funkcija ir gana būtiska, lai dotu iemeslu mainīt vides raksturu pēc nožogojuma principa. Pieļauj, ka, šāda nožogojuma atļaušana, var nākotnē veicināt jaunu pieprasījumu pēc slēgtiem nožogojumiem, galu galā pārveidojot vidi, taču vidi būtu jā saglabā atvērtu.

Padome un projekta pārstāvis J. Poga turpina diskusiju par nožogojumu tradīciju Eiropā, par iemesliem pieļaujamajiem izņēmumiem kā arī par Ķīpsalas piemērotību iecerētās objekta funkcijas īstenošanai. Vienojas ka plānoto nožogojumu varētu saukt par telpas sienu, taču atvērts paliek jautājums, vai tāds risinājums iederas Ķīpsalā. Tiek apspriesti arī jautājumi par insolāciju un materiāliem.

Pārstāvis vedina diskusiju uz jautājumu, vai turpināt procesu, noformējot projektu formālāk, lai to sniegtu būvvaldē un NKMP.

V. Brūzis piebilst, ka tā kā paredzēta publiska rakstura ēka, iecerētā autonomietne priekšdārziņā netiks akceptēta.

Notiek diskusija par dažādiem noteikumiem un izmaksām atkarībā no ēkas funkcijas.

B. Moļņika komentē, ka UNESCO akcentē mantojuma sinerģiju un aicina pārdomāt, vai šajā gadījumā tas tiek ievērots, jo Ķīpsala ir skatāma arī kā nemateriālā kultūras mantojuma glabātāja, kas atspoguļojās arī ēkās. Norāda ka iecere pati par sevi ir laba, tomēr būtu piemērotāk to īstenot vietā, kurai nav tik izteikta rakstura.

A. Kronbergs diskutē, ka kultūru sinerģija un multikulturāla vide Rīgā ir pastāvējusi un ir vērtība pati par sevi, taču piekrīt, ka jāspēj nosargāt tradīcijas, kaut kādā mērā nepārkāpjot robežas.

J. Dambis argumentē, ka netradicionāli vides pārveidojumi ir pieļaujami, ja bez tiem nav iespējams iztikt, taču bez stingra pamatojuma jābūt uzmanīgiem ar lēmumiem.

Tiek diskutēts par to, cik lielā mērā Ķīpsala saglabājusi zvejnieku ciemata raksturu un vai videi piemīt iekļaujošs raksturs.

A. Lapiņš papildina, ka vēsturiskās ēkas papildinājumi nav tipiski Ķīpsalai, kur tradicionāli zemes gabalā bijušas divas ēkas un aicina apdomāt projekta risinājumus.

Noslēdzot diskusiju A. Kronbergs pauž pārdomas, ka padomei nevajadzētu iejaukties un ietekmēt risinājumus, bet kā vienu no mulsinošiem elementiem min plānotā projekta formu tīrību, kas iespējams īsti neiegulst apkārtējā vidē un subjektīvi sajūtu līmenī liekas grūti integrējas vidē. Izsaka domu, ka arhitektūras lielums un vienkāršība iespējams neiederas konkrētajā vietā.

J. Asaris piebilst ka ēku vizualizācija radījusi drūmas sajūtas un nerada iespaidu, ka jaunā arhitektūra saderētos ar jau esošo. Salīdzina plānoto objektu ar Rakstnieku māju Ventspilī.

A. Kronbergs: attēli ir ļoti mākslinieciski, tos var uztvert kā lieliskas iedvesmas bildes. Veidojot un attīstot projektu, būs jāsaprot kā vīzijas transformēt un nonākt līdz praktiskajai izpaušmei - ēkai.

Ar šo tiek ieteikts šo konsultāciju beigt.

Jautājums izskatīts kā konsultatīvs, balsojums netiek veikts.

6.

Tirdzniecības centra jaunbūve un esošo ēku pārbūve, esošo ēku demontāža, Rīgā, Valmieras ielā 2; Iesniedzējs: SIA "Dual arhitekti";

A. Kronbergs aicina projekta pārstāvjus izteikties.

A. Čepiguss iepazīstina ar uzlabotu priekšlikumu slēgtu rūpnīcas teritoriju Valmieras ielas galā pārveidot par publisku zonu ar tirdzniecību, biroja ēkām, ēdināšanu un bērnodārzu. Vispirms A. Čepiguss prezentē ēku izvietojumu no pilsētbūvnieciskā viedokļa, stāstot, ka teritorijā atrodas četras vēsturiskas ēkas un vēsturiska aleja. Jauno apbūvi plānots izvietot pa perimetru, savienojot to ar vecajām ēkām, savukārt iekšpagalmā plānota autostāvvietu un atpūtas vieta ar jaunu aleju un centrālo laukumu, A. Čepiguss uzsver, ka projektā iecerēts pagalmu labiekārtot, lai vide būtu pieejama cilvēkiem un neatgādinātu lielu autostāvvietu. Paredzētas arī velonovietnes un vietas elektrouzlādei. Plānots saglabāt vairākus kokus, tai skaitā pārstādīt vienu no dižkokiem. Skaidro kā tiks organizēta gājēju kustība un risināti savienojumi ar Stabu, Valmieras, Satekles un Bruņinieku ielām. Projekta veidotāji iecerējuši, ka centrālajā laukumā vakaros un brīvdienās varētu notikt brīvdabas pasākumi. Bērnodārzu no dzelzceļa plānots papildus nodalīt ar ābeļdārzu, paredzēts atjaunot vēsturisko aleju, stāsta par paredzēto apgaismojumu publiskajā zonā. Paredzēta vides pieejamība. Ieejas veikalos plānotas no ārpuses. Telpu plānojumi tik precizēti balstoties nomnieku vajadzībās. Jaunbūvētās daļas paredzētas vienstāva. Attiecībā uz vēsturiskajām ēkām prezentē attēlus no arhīva un skaidro, ka vēlas atjaunot vēsturisko ēku ķieģeļu fasādes un attīrīt no vēlākajiem uzslāņojumiem, kā arī atbrīvot teritoriju no pašreiz esošās haotiskās apbūves. Plānots atjaunot vēsturiskās, plašās durvju ailas. Vēsturiskās un jaunās ēkas plānots savienot ar stiklu un visā projektā kā galvenie materiāli paredzēti ķieģelis, metāls un stikls. Jaunajā arhitektūrā plānots atsaukties uz vēsturiskajām konstrukcijām. Īpaši izceļ jauno piedāvājumu ēkas galam pret Valmieras un Satekles ielas krustojumu, kas veidots kopējot stilizētu formu no vēsturiskās ēkas, kā arī atdarinot trīsdaļīgo fasādes dalījumu, tikai piedāvājot trīs lielus, vertikālus logus. Apskatītā siena vēsturiski bijusi slēgta. Jaunā arhitektūra turpinātu vertikālo ritmu. Stāstot par transformatoru ēku, kurai plānota sabiedriskās ēdināšanas funkcija, izceļ, ka plānots piebūvēt terasi un tai pievienot vēsturiskas vītņu kāpnes, kas pašreiz atrodas citas vēsturiskas ēkas iekštelpās. Iezīmē plānus visās vēsturiskajās ēkās, skaidrojot arhitektūras un plānotās funkcijas saderību un norādot uz vēsturiskās un jaunās arhitektūras saderību, ieturot industriālo stilu.

J. Asaris pamet sēdi.

A. Kronbergs: paldies par stāstījumu, šis ir apjomīgs projekts un redzams, ka jūsu pieeja ir profesionāla un skaidra. Nav šaubu, ka ceļš ir pareizs. Arī pieeja pret veco substanci ir korekta, skaidra, jaunā arhitektūra – atšķirīga.

J. Dambis rosina kopumā projektu atbalstīt, norādot ka daļas, par ko iepriekš bija bažas, ir risinātas, piebilst ka attiecībā uz detaļām jāuzticas institūcijām un norāda, ka ideja un virziens ir pieņemams, vienīgi būtu jāpiedomā pie jumta izbūvēm.

A. Lapiņš pauž pārdomas, ka jaunā stūra izbūve neliekas saderīga, minot ka vai nu vajadzētu vairāk respektēt vēsturisko, vai to veidot mūsdienīgāku. Turpinās diskusijas par stūra risinājumu.

Tiek precizēts, ka iesniegums padomē pieteikts pēc būvvaldes iniciatīvas.

B. Moļņika aicina pastāstīt par dižkoka pārstādīšanas plānu.

A. Čepiguss skaidro, ka veiktas nepieciešamās konsultācijas, pārstādāmais koks ir sarkanais ozols un koks tikšot pārstādīts pavisam netālu no tā augšanas vietas.

Padome balso par lēmumu: atbalstīt būvprojektu minimālā sastāvā jo pielietotie principi ir saprotami, skaidri un akceptējami. Tālāko detalizāciju izvērtēt institūcijām.

	Par	Pret	Atturas
V. Brūzis	1		
J. Dambis	1		
J. Asaris	1		
A. Ancāne (nepiedalās)			
A. Kronbergs	1		
I. Purmale (nepiedalās)			
A. Lapiņš	1		
I. Tapiņa	1		
A. Kušķis (nepiedalās)			
B. Moļņika	1		
	7	0	0

Balsojuma rezultāts:

Par: 7

Pret: 0

Atturas: 0

Padomes lēmums: Padome atbalsta būvprojektu minimālā sastāvā jo pielietotie principi ir saprotami, skaidri un akceptējami. Tālāko detalizāciju izvērtēt institūcijām.

7.

Daudzdzīvokļu ēkas jaunbūve Zvaigžņu ielā 29, Rīgā;

Iesniedzējs: NKMP.

M. Levina skaidro, ka jaunbūve plānota vietā, kurā nojaukta esošā apbūve un no padomes vēlas gūt atzinumu par iederību vidē, lai noskaidrotu, vai plānotās ēkas apjoms ir pieņemams. Projekts nav ticis iesniegts būvvaldē.

SIA "Archidose" pārstāve sāk prezentāciju ar Grīziņkalna vēsturiskās vides aprakstu, atsevišķi aplūkojot dažādos laika posmos veidotu apbūvi, kas atrodas plānotās jaunbūves tuvumā. Piedāvā skatījumu par apkaimē esošo būvju savstarpējām attiecībām un ietekmi uz ainavu. Ilustrē Zvaigžņu ielu kā vēsturiski maz pārveidotu ar saglabājušos koku aleju, kas mūsdienās to darot par pievilcīgu izvēli dzīvesvietai, taču vēsturiski iela esot attīstījies kā tirdzniecības iela ar veikaliem ēku pirmajos stāvos. Norāda ka tirdzniecības funkcija esot pazudusi un pauž cerību, ka tas mainīsies. Teritorijā esot daudz koku un plānots tos saglabāt, tāpat esot saņemti tehniskie norādījumi par pazemes un virszemes inženierkomunikāciju pārvietošanu vai demontēšanu. Pārstāve iepazīstina padomi ar kaimiņu ēkas Terēzes ielā 8 problēmu piekļūt savam īpašumam, kādēļ pašlaik neapbūvētais zemes gabals tiek izmantots caurkļūšanai un iedzīvotāji vēlētos noslēgt servitūta līgumu.

G. Melnalksnis skaidro situāciju ar stāvvietas izbūvi un saskaņošanas procesu, minot ka sarunas ar būvvaldi bijušas mutiskas.

SIA "Archidose" pārstāve skaidro pēc kādiem principiem veidots apbūves projekts, salīdzinot ar līdzīgiem arhitektūras piemēriem, skaidro, ka pirmais stāvs pret Zvaigžņu ielu plānots publisks lai turpinātu vēsturiskās tirdzniecības ielas pēctecību, kā arī iepazīstina padomi ar plānoto dzīvokļu skaitu un plānojumu, iekšpagalmu plānojumu un koprades telpas iedzīvotājiem ideju. Plānotas esot arī velo novietnes.

Pēc A. Lapiņa lūguma projekta pārstāve skaidro, ka aplūkojamajā zemes gabalā 2005.g. tikusi nojaukta koka apbūve, bet pašlaik tas esot tukšs zemes gabals ar neregistrētu servitūtu uz Terēzes ielas 8. namu.

V. Brūzis vēlas zināt ar ko notikušas konsultācijas par autostāvvietas izbūvi.

Pārstāve skaidro, ka notikusi telefoniska saziņa ar Pilsētas attīstības departamenta juridisko nodaļu.

V. Brūzis skaidro, ka juridiskā nodaļa ir uzraudzības nodaļa un šādam projektam nepieciešams izstrādāt detālplānojumu.

A. Kronbergs un V. Brūzis pauž pārdomas, ka ēka izskatās par augstu un šis jautājums būtu jāizskata atbilstīgajās institūcijās. Tiek noskaidrots, ka pagalma platība ir atbilstoša normatīviem.

V. Brūzis vēlas precizējumu par blakus esošo ēku vēsturisko vērtību, vai tā ir noteikta. Projekta pārstāvis atzīst ka nav noteikta un V. Brūzis norāda, ka tas būtu nepieciešams.

Tiek noskaidrots ka prezentētais ir būvprojekts minimālā sastāvā.

A. Lapiņš pauž, ka no plānojuma viedokļa projekts ir loģisks.

J. Dambis norāda, ka piedāvātais būvapjoms pilsētvidē ir salīdzinoši liels un vairākos skatu punktos ēka videi būtu par lielu, kā to rādot arī būvnormatīvi un objekts nereaģējot uz apkārtesošo apbūvi.

V. Brūzis precizē informāciju par būvnormatīviem kā arī atkāroti uzsver, ka jānosaka blakus esošo ēku kultūrvēsturiskais līmenis, jo tas varot ietekmēt risinājumu. Norāda uz sānu fasāžu masivitāti, analizē ēkas iederību vidē no dažādiem skatu punktiem, iekļaujot pārdomas par aplūkotās teritorijas vēsturisko attīstību, izceļot ka tā bijusi vide, kur nav iebūvēti masīvi dzīvojamie rajoni. Aicina samērot ēku ar vidi.

I. Tapiņa bilst, ka piegājiens varētu būt atbalstāms, bet norāda ka ja pārsniegts augstums metros pēc normatīviem, tad projekts nav pagaidām nav virzāms uz priekšu. Pauž viedokli, ka 7. stāvs projektā varētu būt lieks, jo rada masivitāti, citādi arhitektūras risinājumi būtu atbalstāmi.

Padome norāda, ka, lai projektu virzītu tālāk, nepieciešams noskaidrot un precizēt visas iepriekš aprunātās detaļas. J. Dambis piebilst, ka projekts padomē iesniegts ar bažām, vai plānotais apjoms nav par lielu un diskusijas to apstiprina. Aicina turpināt konsultācijas.

Tiek nolemts, ka par projektu netiks balsots, lai pārbaudītu atbilstību normatīviem un turpināt konsultācijas. Ar pārstāvju piekrišanu balsojums netiek veikts.

Noslēgumā padome aicina veidot ēku saglabājot identitāti pasaules mantojuma vietā, kā izriet no pasaules mantojuma konvencijas, nemainot pilsētvides raksturu.

Jautājums izskatīts kā konsultatīvs, balsojums netiek veikts.

Sēdi slēdz plkst. 17.51

Sēdi vadīja:

A. Kronbergs

Sēdē piedalījās:

J. Asaris

V. Brūzis

J. Dambis

A. Lapiņš

I. Tapiņa

Sēdi protokolēja: